

Добрият ром и завистливите съседи

Живеели някога две ромски семейства комшии. Едното семейство било много бедно. Единствено то му богатство била многобройната му челяд. Другото пък семейство било богато - имали коне, злато, имане, ала си нямали челяд. По-богатите завиждали на бедняка заради това, че си има деца и живее в мир и сговор с жена си. Бедният съсед се трудел от тъмно до тъмно и все не можел да върже двата края. Бил честен, трудолюбив и с добро сърце - затова Господ решил да го възнагради. Явил се и му казал:

- Заг твоята колиба има заровени две делви със злато. В полунощ можеш да отидеш и да ги изровиш, но сам няма да успееш. Заведи някой да ти помогне. Това ти е късметът, за да може да изхраниш децата си.

- Аз си нямам никой, децата ми са малки. Ще викна съседите - отговорил бедният ром.

- Добре - рекъл старецът и както се появил, така изчезнал.

На сутринта ромът отишъл у съседите и им разказал за станалото. Те се спогледали и му отговорили:

- Съгласни сме, комшу, ама ще изчакаш малко, че сега сме много заети. Като се пооправим, ще ти помогнем.

Беднякът се съгласил и си отишъл. Завистливите съседи позеленяли от яд и решили да наг-

хитрят рома. Най-големият от тях рекъл:

- Хайде, братя, да отидем утре вечерта и да изкопаям златото без да разбере този групльо.

Речено, сторено. Щом станало полунощ и всичко живо заспало, алчните съседи влезли в двора на бедняка, започнали да копаят и не след дълго извадили делвите. Пренесли ги в дома си и решили да си поделят златото.

Добре, ама Господ бил решил златото да бъде за бедния ром, а не за тях. Станало чудо. Делвите, вместо със злато, се оказали пълни със змии пепелянки. Завистливите братя много се уплашили и веднага ги затворили. Най-големият от тях предложил да излъжат сиромаша, че са готови да му помогнат и така да го заблудят, а вместо това - да пуснат змиите през комина при децата му. Оста-

